

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

Ansgar Torvik

MINNEORD

KARI SKULLERUD

EIVINN HAUGLIE-HANSEN

Professor dr.med. Ansgar Torvik døde 18. august, 94 år gammel. Han var den siste gjenlevende av en gruppe markante personligheter som preget norsk medisin i mange år med rivende utvikling i fag og teknologi.

Ansgar Torvik var født på Lesja 9. juni 1925. Etter examen artium i Molde i 1945 og medisinsk embetseksamen i 1951 i Oslo fulgte utdanning ved kirurgisk avdeling B ved Rikshospitalet og neurologisk avdeling ved Drammen sykehus.

Han ble tidlig fanget inn til en vitenskapelig utdanning i det dynamiske og internasjonale forskningsmiljøet i Anatomisk institutt ved Universitetet i Oslo. Her var han engasjert i undervisning og nevroanatommisk forskning i årene 1953–55, og i 1958 tok den medisinske doktorgrad på en kartlegging av ansiktets følenerver og deres forbindelser i hjernestammen.

Torviks livsverk startet med neuroanatommisk forskning som han fikk Voss legat for i 1958. Deretter ville han fortsette i klinisk nevropatologi. Med karakteristisk grundighet forberedte han seg til dette gjennom klinisk utdanning i nevrokirurgi ved avdelinger i Sverige og på Ullevål sykehus, før han startet i det nevropatologiske fagfeltet. Etter to år ved Patologisk anatomisk laboratorium ved Ullevål sykehus fulgte to nye år som research fellow ved Massachusetts General Hospital og Harvard Medical School. Deretter ble han ansatt som assisterende overlege ved laboratoriet i 1963. Han var dosent i nevropatologi ved Universitetet i Oslo i årene 1964–71 og professor fra 1972.

Torvik var meget aktiv i undervisning og forskning og derfor velkjent og respektert av alle som arbeidet i nevrofagene. Han var medlem av Det norske vitenskapsakademi, flere nasjonale og internasjonale tidsskriftkomiteer, i tillegg styrer og komiteer ved Det

medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo. Da Skandinavisk nevrologisk forening arrangerte verdenskongress i Stockholm i 1986, var han den selvskrevne formann i programkomiteen. Han var veileder for en rekke doktorgradskandidater, og en av dem ble senere rektor ved universitetet.

Som person var Ansgar Torvik helstøpt, noe reservert, alltid saklig og grundig. Som venn var han imøtekommende og trofast. Han var en familiemann, og det var alltid hyggelig å komme på besøk i det vakre hjemmet i Grinda på Nordberg, som han delte med sin kone Bjørg og døtrene Anne, Beate og Camilla.

Det medisinske miljø i Norge har ved Ansgar Torviks død mistet en nestor. Venner og kolleger deler savnet og sorgen ved hans bortgang.

Publisert: 7. oktober 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0538
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no